

(reportáž ze křtu CD Panelákových fotrů)

Jindřišskou věž v Praze asi zná každý. Kousek dál je Senovážné náměstí, které bylo určitou dobu náměstím Maxima Gorkého, a podle vysvětlivek k románu Osudy dobrého vojáka Švejka z roku 1956 je Senovážné náměstí definováno jako náměstí v Praze. Jindřišská věž byla původně kostelní zvonice a nese stopy jagellonské gotiky. Dlouho byla zanedbaná, ale od roku 2002 lze jet výtahem téměř až nahoru a krom restaurací je nahoře mimo krásné vyhlídky i prostor pro koncerty.

Ve středu 11. března 2009 právě tam křtila své miniCD kapela **Panelákoví fotři**. Vedle velikých kulturních událostí, jako udělování filmových Oskarů či hudebních Andělů, byl tento křest jen takovou malou radostí pro pár lidí. Každý křest si žádá hosty. Tím prvním bylo volné uskupení fyzických osob s názvem

Osada Zlaté oči

. Jako téměř vždy jsem o tomto kolektivu slyšel jen chválu, ale pořád jsem jej míjel. Ten večer bohužel nebylo těleso v plném obsazení, ale vedle tváří všech čtyř Fotrů jsem zahlédl v řadách například Jeronýma Lešnera, Zbyňka Zemana, Jiřího Svítka se ženou Helenou, ale i zbytek rodiny Fotra Jardy Budila, tedy jeho ženu s kytarou, která nehraje a jeho dva syny. Jiří Kyncl, celý zelený, dal povel a jedna trampská hymna střídala druhou. Tak tu máme zase jednu velkou legraci, což je víc než dobře. Jsem o to více rád, protože trampové berou občas sami sebe vážněji, než se na potomky synů a dcer Wild West sluší.

Druhým hostem a zároveň i kmotrem (druhý kmotr tohle píše) byl **Jan Matěj Rak**, novopečený táta malého Viléma. Jan Matěj Rak je člověk, s nímž si mohu povídat o všem, tedy o všem, o čem něco vím. Ten večer zpíval zejména své písně a je dobře, že je skládá a zpívá. Samozřejmě došlo i na jeho lásku, starou hudbu První republiky, a co může být hezčího, než píseň z filmu Kristián?

Protagonisté večera, u nichž jsem zaznamenal krom jiného i bílé záplaty na teplácích Jiřího "Tatry" Kyncla, nazvali své CD se šesti písněmi "**Když Teremín Bučí Bučí**". Znalci vědí, že repertoár Fotrů kráčí napříč planetou a já očekávám i hudbu Mikronésie a Melanésie, když prvky čínské opery již v podání Michala "Strýčka Kombajna" Knébela ve skladbě *Šarpej*

bezesporu znějí. Teremín je elektronický nástroj sovětského profesora Teremina (Teremína - jako Mičurína?), obsluhovaný Zdeňkem "Paganinim" Vidlákem. Starší generace by v úvodu skladby patrně běžela do Luftschutzraum (protiletectvého krytu), ale generace vychovaná

Knížíakovým Aktuálem se sbíječkami a soutěžemi o hledání super a jiných stárů zůstala sedět a naslouchala. Škoda, že se toho večera nedožil legendární skladatel Stockhausen, jistě by Zdeňka Vidláka angažoval do svého studia.

Slova "Buči buči" jsou názvem pro žánr u nás zvaný balkánské dechno. Ten večer ani nevadilo, že kapelník Kyncl nenašel knír, protože balkánský zvuk byl zcela věrný, když na závěr sólista Knébl prohlásil sám sebe Bulharem.

Jihoamerické *Tango*, lašující s názvem hlavního města Argentiny ve spojení s přejídáním luštěninami, jsem již zažil. Svou přichylnost k genderovým hnutím vyjádřila kapela již samotnými názvy skladeb *Uteklá milá* a *Umřela mi žena*. Přítomnost

manželek většiny členů kapely, které vždy vydrží až do přídavků, naznačuje, že můj závěr je správný.

Křest CD byl typicky panelákový. Michal Knébl donesl plastický kbelík s vodou. Bleskově jsme se rozhodli s druhým kmotrem, že do kbelíku desku nehodíme, ale pokropíme ji maličko namočenými prsty. Kmotr Matěj Rak pak přidal bonus, a to píseň *Jezdím bez nehod*, kdy Fotři bez nástrojů zastoupili sbor. Velikou láskou Matěje Raka jsou staré škodovky a povídat si o rozdílech mezi Škodou 440 a 450, to je pro mě vždy zážitek. Matěj Rak chystá pořad písní věnovaných motorismu a zcela jistě tam zazní i *Jezdím bez nehod* od Jaroslava Manga, v níž ve filmové podobě Milan Chladil s vlajícími vlasy řídí Škodu 450 a do jeho krásné slečny mu "dělá" Jarda Štercl na mopedu Stadion a nakonec přeleze radotínské závory. Fotři hráli a zpívali, zvládli i výpadek pojistek, prostě tihle "čtyři kluci přes pade" zvládnou všechno.

Každý jel, či šel, dolů s dobrou náladou a těšením se, až si pustí nové CD Fotrů.